

Regeringens proposition

1998/99:18

Vissa punktskatte- och tullfrågor

Prop.
1998/99:18

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 15 oktober 1998

Göran Persson

Erik Åsbrink
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att beskattningsmyndigheten skall få besluta om revision och tredjemansföreläggande för att kontrollera ansökningar om återbetalning m.m. av skatt. Det föreslås att bestämmelserna tas in i lagen om skatt på gödselmedel, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi. Dessutom föreslås att bestämmelserna om betalning av skatt i lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som sökanden åläggs att betala tillbaka.

I propositionen föreslås också att ättika skall undantas från bekämpningsmedelsskatt.

Vidare föreslås att de skattebelopp som tas ut vid viss privat införsel respektive import av cigaretter justeras så att de överensstämmer med den cigarettsskatt som gäller sedan den 1 augusti 1998.

Slutligen läggs i propositionen fram förslag till ändringar i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. och i sekretesslagen (1980:100). Ändringarna innebär en möjlighet för innehavaren av ett varumärke, en upphovsrätt eller närstående rättigheter eller av en mönsterrätt att väcka talan i domstol för att på så sätt kunna förhindra att varor som är förfalskade eller pirattillverkade kommer ut på marknaden.

Förändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1999. Bestämmelserna avseende viss privat införsel och import av cigaretter föreslås dock tillämpas från och med den 1 augusti 1998.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:824) om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel.....	8
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	9
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	12
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	15
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.....	19
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.....	20
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen.....	21
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.....	23
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.....	24
2.11	Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100) ...	25
3	Ärendet och dess beredning.....	27
4	Kontroll av ansökningar om återbetalning av skatt m.m.....	28
5	Ättika undantas från bekämpnings- medelsskatt.....	31
6	Skatt på viss privat införsel och import av cigaretter.....	33
7	Sekretessbelagda uppgifter får lämnas ut till rättighetsinnehavaren.....	34
8	Ekonomiska konsekvenser.....	35
9	Författningskommentar.....	36
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.....	36
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:824) om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel.....	38
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	39
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	39
9.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om	

	skatt på energi	39	Prop. 1998/99:18
9.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet	40	
9.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.	40	
9.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.....	40	
9.9	Förslaget till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).....	41	
Bilaga 1	Promemorians lagförslag.....	42	
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser.....	54	
Bilaga 3	Lagrådsremissens lagförslag	55	
Bilaga 4	Lagrådets yttrande	74	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 oktober 1998	77	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 1998/99:18

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
2. lag om ändring i lagen (1998:824) om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
3. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
4. lag om ändring i lagen (194:1564) om alkoholskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet,
7. lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.
8. förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen,
9. förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.,
10. lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.,
11. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

dels att 8 a och 9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 8 b, 8 c och 8 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §¹

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av oriktig uppgift som den sökande har lämnat eller på grund av felräkning, fel-skrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning enligt 8 § fattades till och med den dag då belopp som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det år under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som den sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

8 b §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt

¹ Senaste lydelse 1995:616

jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

8 c §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

8 d §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 8 b § eller revision enligt 8 c § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 8 b och 8 c §§. I före-

*kommande fall tar verket därmed Prop. 1998/99:18
över den befogenhet som annars
skattemyndigheten har.*

9 §²

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 och 8 a §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut enligt 8 b och 8 c §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Riksskatteverket får överklaga beslut som avses i första stycket andra meningen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksskatteverket för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

² Senaste lydelse 1995:616

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:824) om
ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämp-
ningsmedel

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

dels att 1 § i stället för dess lydelse enligt lagen (1998:824) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen (1998:824) om ändring i nämnda lag skall införas en övergångsbestämmelse av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Skatt (bekämpningsmedelsskatt) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av bekämpningsmedel.

Med bekämpningsmedel avses i denna lag ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada eller olägenhet för människors hälsa förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Som bekämpningsmedel enligt lagen skall dock inte anses

1. vara, avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara,

2. färger, fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än som avses i första meningen, om inte varorna genom en särskild benämning eller på något annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel,

3. träskyddsmedel.

3. träskyddsmedel, *och*

4. ättika.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. *Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt
dels att 31 a § skall betecknas 31 d §,
dels att 31 och 35 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 31 a, 31 b och 31 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, fel-skrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning enligt 29 eller 30 § fattades till och med den dag då belopp som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som den sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

31 a §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han

ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt 29 eller 30 §.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

31 b §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt enligt 29 eller 30 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

31 c §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 31 a § eller revision enligt 31 b § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 31 a och 31 b §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

1. beslut om godkännande enligt 10, 13, 15 och 16 §§,
2. beslut om återkallelse enligt 12, 13, 15 och 16 §§,
3. beslut om säkerhet enligt denna lag och
4. beslut om återbetalning enligt 29–31 a §§.

Om en skattskyldig eller sökande överklagar beslut enligt första stycket, förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Beslut enligt 5 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av säljaren och av Riksskatteverket.

Beslut enligt 31 a och 31 b §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden, säljare som avses i 5 § och Riksskatteverket.

Om en skattskyldig, sökande eller säljare som avses i 5 § överklagar beslut enligt denna lag, förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:357

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att 31 a § och 31 b § skall betecknas 31 d § respektive 31 e §, dels att 31 och 35 §§ skall ha följande lydelse, dels att rubriken närmast före 31 b § skall sättas närmast före 31 e §, dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 31 a, 31 b och 31 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, fel skrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning enligt 28–30 § fattades till och med den dag då belopp som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som den sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

31 a §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som fö-

reläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt 28–30 §.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

31 b §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt enligt 28–30 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

31 c §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 31 a § eller revision enligt 31 b § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 31 a och 31 b §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

1. beslut om godkännande enligt 9, 12, 14 och 15 §§,

2. beslut om återkallelse enligt 11, 12, 14 och 15 §§,

3. beslut om säkerhet enligt denna lag och

4. beslut om återbetalning enligt 28–31 a §§.

Om en skattskyldig eller sökande överklagar beslut enligt första stycket, förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Beslut enligt 31 a och 31 b §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:358

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 9 kap. 9 b och 12 §§ samt 12 kap. 1 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 9 kap. 13, 14 och 15 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap. **9 b §¹**

I fall som avses i 9 § får beskattningsmyndigheten efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande fatta slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom.

Den komplettering som avses i andra stycket skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten före mars månads utgång året efter det kalenderår som ansökan avser.

Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får slutligt beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–11 §§ och 16–18 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på skatt som påförs med stöd av andra stycket.

12 §²

Om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt har skett med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, får beskattningsmyndigheten besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket eller att ytterligare skatt skall påföras honom.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på skatt som påförs med stöd av första stycket eller belopp som

¹ Senaste lydelse 1997:1130

² Senaste lydelse 1997:479

skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning, nedsättning eller kompensation enligt 2–6, 8 a, 9 eller 9 b–11 § fattades till och med den dag då belopp eller skatt som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat belopp eller för att påföra ytterligare skatt får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut eller nedsättningen medgetts.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på skatt som påförs med stöd av första stycket eller belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket.

13 §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 2–6, 8 a, 9 eller 9 b–11 §.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1994:151) om punktskatter och prisregleringsav-

gifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

14 §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 2–6, 8 a, 9 eller 9 b–11 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

15 §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 13 § eller revision enligt 14 § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 13 och 14 §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

12 kap.

1 §³

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket, nämligen

- 1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 §,*
- 2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,*
- 3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,*
- 4. beslut om registrering enligt 6*

Beslut enligt 9 kap. 13 och 14 §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket.

³ Senaste lydelse 1997:479

kap. 10 § andra stycket,

5. beslut om säkerhet enligt denna lag,

6. beslut om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1–12 §§, och

7. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet att 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
3. fordonsskattelagen (1988:327),
4. taxeringslagen (1990:324),
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, 69 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., *vid revision eller annan kontroll enligt författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, 69 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1998:515

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om
indrivning av statliga fordringar m.m.

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. lagen (1976:339) om saluvagnsskatt,
4. lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter, 4. lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter *eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 samma lag,*
5. fordonsskattelagen (1988:327),
6. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
7. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
8. skattebetalningslagen (1997:483), eller
9. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:1139

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Resande som till Sverige för privatbruk för in nedan angivna alkoholdrycker och tobaksvaror från ett annat land som är medlem i Europeiska unionen skall, om inte annat följer av 2 §, betala skatt med

196 kronor/liter för spritdryck,
45 kronor/liter för starkvin,
27 kronor/liter för vin,
8 kronor/liter för starköl,
123 öre/styck för cigaretter,
56 öre/styck för cigariller och cigarrer och

630 kronor/kg för röktobak.

I denna lag förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 22 volymprocent, samt mousserande vin,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent och

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck.

Resande som till Sverige för privatbruk för in nedan angivna alkoholdrycker och tobaksvaror från ett annat land som är medlem i Europeiska unionen skall, om inte annat följer av 2 §, betala skatt med

196 kronor/liter för spritdryck,
45 kronor/liter för starkvin,
27 kronor/liter för vin,
8 kronor/liter för starköl,
88 öre/styck för cigaretter,
56 öre/styck för cigariller och cigarrer och

630 kronor/kg för röktobak.

I denna lag förstås med

spritdryck: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent,

starkvin: alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 15 men inte 22 volymprocent, samt mousserande vin,

vin: annat vin än starkvin samt annan alkoholdryck med en alkoholhalt som överstiger 3,5 men inte 15 volymprocent och som inte är starköl,

starköl: öl med en alkoholhalt som överstiger 3,5 volymprocent och

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck.

¹ Senaste lydelse 1998:508

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Bestämmelserna i 1 § i sin nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 augusti 1998.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m.

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 3 § lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m. skall ha följande lydelse.

4 kap.
3 §¹

Nuvarande lydelse

Tull och skatt enligt 1 § skall utgå med följande belopp.

	tull	skatt
spritdryck	4 kr/liter	253 kr/liter
starkvin	2 kr/liter	67 kr/liter
vin	1 kr/liter	38 kr/liter
starköl	3 kr/liter	14 kr/liter
cigaretter	38 öre/styck	175 öre/styck
cigarrer	86 öre/styck	143 öre/styck
röktobak	428 kr/kg	1 003 kr/kg
snus	104 kr/kg	227 kr/kg

Föreslagen lydelse

Tull och skatt enligt 1 § skall utgå med följande belopp.

	tull	skatt
spritdryck	4 kr/liter	253 kr/liter
starkvin	2 kr/liter	67 kr/liter
vin	1 kr/liter	38 kr/liter
starköl	3 kr/liter	14 kr/liter
cigaretter	34 öre/styck	122 öre/styck
cigarrer	86 öre/styck	143 öre/styck
röktobak	428 kr/kg	1 003 kr/kg
snus	104 kr/kg	227 kr/kg

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Bestämmelserna i 4 kap. 3 § i sin nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 augusti 1998.

¹ Senaste lydelse 1997:446

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.

Prop. 1998/99:18

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

En tullmyndighet som uppskjutit frigörandet av eller kvarhållit varor med stöd av artikel 6 i EG-förordningen skall till rättighetsinnehavaren lämna ut namn- och adressuppgifter, i enlighet med vad som framgår av artikel 6.1, om rättighetsinnehavaren begär det. Om varorna befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade gäller en vidare uppgiftsskyldighet enligt artikel 8.3. Vem som är rättighetsinnehavare framgår av artikel 1. 2 c.

Frågan om ett rättighetsintrång skett och hur det skall förfaras med varorna i sådant fall skall prövas av behörig domstol.

Domstolen får meddela interimistiskt beslut om att kvarhållandet skall upphöra.

Tullmyndigheten skall verkställa lagakraftvunna beslut från domstolen om frigörande, ändring eller förstöring av varorna.

Om beslutet innebär att varorna skall ändras, skall ändringen bekostas av den som har rätten till varorna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 och 2 §§ sekretesslagen (1980:100) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §¹

Sekretess gäller i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden. Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur register som avses i skatteregisterlagen (1980:343) för uppgift som har tillförts sådant register och hos kommun eller landsting för uppgift som lämnats dit i ett ärende om förhandsbesked i skatte- eller taxeringsfråga. Uppgift hos Tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Detsamma gäller uppgift som med anledning av överklagande hos domstol registreras hos annan myndighet enligt 15 kap. 2 § första stycket 3 eller 4. Har uppgift i mål hos domstol erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och, med undantag för arvsskatt och gåvoskatt, annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift samt skattetillägg och förseningsavgift. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Sekretessen gäller inte beslut, varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs, såvida inte beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. medgivande att skattepliktig intäkt enligt reglerna om statlig inkomstskatt inte skall anses uppkomma vid avyttring av aktier i fåmansföretag,
3. beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning eller om skatteregister. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i en revisionspromemoria lämnas till för-

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning, om skatteregister eller i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. Vidare får utan hinder

¹ Senaste lydelse 1997:522.

valtare i den reviderades konkurs. av sekretessen uppgift i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs. Prop. 1998/99:18

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

2 §²

Sekretess gäller i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt, tull eller avgift samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte faller under 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden.

I fråga om sekretess enligt denna paragraf tillämpas 1 § första stycket tredje–sjätte meningarna.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende som avses i första stycket 2 och 3.

Utan hinder av sekretessen får uppgift i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs.

Utan hinder av sekretessen får uppgift i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs. *Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.*

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

² Senaste lydelse 1994:595.

I lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi finns det bestämmelser om återbetalning av skatt. I lagen om skatt på energi finns även bestämmelser om nedsättning av eller kompensation för skatt. Gemensamt för bestämmelserna om återbetalning m.m. i nämnda lagar är att om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall sökande betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten. Riksskatteverket har uppmärksammat Finansdepartementet på att beskattningsmyndighetens befogenheter att kontrollera ansökningar om återbetalning m.m. av skatt är oklara.

Salubrin/Druvan AB har i skrivelser till Finansdepartementet påtalat att konstruktionen av skatten på bekämpningsmedel missgynnar ogräsättika dels i förhållande till andra bekämpningsmedel, dels i förhållande till livsmedelsättika.

Mot bakgrund av de förhållanden som redogjorts för ovan har en promemoria om förbättrade möjligheter till kontroll av ansökningar om återbetalning av, nedsättning av och kompensation för punktskatt m.m. utarbetats inom Finansdepartementet. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. I promemorian föreslås att beskattningsmyndigheten skall få besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning m.m. har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter och att beskattningsmyndigheten skall få inhämta uppgifter från annan än den sökande, dvs. tredje man. Dessutom föreslås att belopp som sökande åläggs att betala tillbaka skall tas ut på samma sätt som skatt enligt 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. I promemorian föreslås också att ättika skall undantas från bekämpningsmedelsskatt. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi96/4221).

Generaltullstyrelsen har i en framställning till regeringen den 13 maj 1998 visat på behovet av att göra ändringar i den svenska lagstiftningen för att möjliggöra en tillämpning av rådets förordning (EG) 3295/94 av den 22 december 1994 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omstättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor. Styrelsen har anfört att det finns anledning att överväga om inte lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. bör kompletteras med en föreskrift som ger tullmyndigheterna möjlighet att till innehavaren av ett varumärke, en upphovsrätt eller närstående rättigheter eller av en mönsterätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut namn- och adressuppgifter avseende deklarerant och mottagare av varorna.

Svenska Patentombudsforeningen (SPOF) har beträffande samma situation i en skrivelse den 18 juni 1998 påpekat att det förmodligen också krävs ändringar i sekretesslagen för att de aktuella uppgifterna skall kunna lämnas ut.

Som framgått är avsikten med de sistnämnda ändringarna att bringa svensk rätt i överensstämmelse med redan gällande EG-rätt som ger möjlighet för en rättighetsinnehavare att väcka talan vid domstol mot den som försöker ta in varor som är varumärkesförfalskade eller pirattillverkade. Regeringen har i ärendet haft underhandskontakter med Riksåklagaren, Patent- och Registreringsverket, Sveriges Industriförbund och Svensk Handel, vilka fått del av ett utkast till lagrådsremiss som i huvudsak stämmer överens med regeringens förslag. Ingen av dessa instanser har haft något att invända mot förslaget.

I propositionen föreslås också att de skattebelopp som tas ut vid viss privat införsel respektive import av cigaretter justeras så att de stämmer överens med den cigarettskatt som gäller sedan den 1 augusti 1998. Utformningen av författningsförslagen har skett i samråd med Riksskatteverket och Generaltullstyrelsen.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 24 september 1998 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 3*. I förhållande till lagrådsremissen har de föreslagna bestämmelserna om s.k. tredjemansföreläggande och revision utvidgats till att även omfatta återbetalning enligt 9 kap. 8 a § nämnda lag. De förslag som inte remitterats är av sådan lagteknisk enkel beskaffenhet att Lagrådets hörandeskulle sakna betydelse.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*.

4 Kontroll av ansökningar om återbetalning av skatt m.m.

Regeringens förslag: Beskattningsmyndigheten skall få besluta om revision och s.k. tredjemansföreläggande för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning m.m. av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Bestämmelserna om betalning av skatt i lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som sökanden åläggs att betala tillbaka. Lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet skall kunna tillämpas vid revision eller annan kontroll enligt de nya bestämmelserna.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens.

Remissinstanserna: Endast ett fåtal remissinstanser har haft synpunkter på förslaget. Övriga remissinstanser tillstyrker i huvudsak förslaget eller har inget att erinra mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I lagen om skatt på gödselmedel, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi finns det bestämmelser om återbetalning av skatt. I lagen om skatt på energi finns även bestämmelser om nedsättning av eller kompensation för skatt. Flera av bestämmelserna är konstruerade på sätt att återbetalning

m.m. av skatt medges om den skattepliktiga produkten använts för vissa ändamål. Vissa bestämmelser avser situationer där skattepliktiga produkter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där. Konstruktionen med återbetalning m.m. används bl.a. för att uppnå skattefrihet för den som inte är skattskyldig och som därför inte kan medges nedsättning av skatten i samband med att skatten redovisas i deklarationen. I dessa fall är det alltså någon som inte är skattskyldig som har köpt beskattade produkter och som medges återbetalning helt eller delvis av den skatt som belastat produkterna.

Gemensamt för bestämmelserna om återbetalning m.m. i lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi är att om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall sökande betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten. Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp eller motsvarande belopp vid nedsättning eller kompensation får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Enligt 9 kap. 9 b § lagen om skatt på energi kan beskattningsmyndigheten medge industriföretag och växthusodlare preliminär skattenedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregeln. Det innebär att beskattningsmyndigheten fastställer en preliminär skattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår. När året gått ut och det faktiska utfallet är känt skall beskattningsmyndigheten för varje sökande fatta ett slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom ett sådant beslut kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom.

Beslut om återbetalning av skatt enligt lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi är inga beskattningsbeslut enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP). Detsamma gäller beslut om att sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket och slutliga beslut om skattenedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregeln. LPP är därför inte tillämplig på sådana beslut. Det innebär bl.a. att förvaltningslagens (1986:223) bestämmelser om överklagandetid m.m. skall tillämpas i fråga om beslut om återbetalning m.m.

En brist med nuvarande bestämmelser om återbetalning m.m. av skatt är att det saknas uttryckliga bestämmelser om hur belopp som sökande åläggs att betala tillbaka skall regleras. Sådana bestämmelser saknas också för skatt som en sökande påförs genom ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregeln. Dessa brister bör åtgärdas genom att det föreskrivs att bestämmelserna om betalning av skatt enligt 5 kap. LPP skall gälla för belopp som en sökande åläggs att betala tillbaka och för skatt som en sökande påförs genom ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregeln. På så sätt kommer dessa krav att omfattas av ett regelsystem avseende betalning, anstånd, dröjsmålsavgift, ränta och indrivning av skatt.

Det får anses ankomma på den som ansöker om återbetalning m.m. av skatt att styrka att han har rätt till återbetalning m.m. Beskattningsmyndigheten kan därför begära att sökanden kompletterar sin ansökan med underlag i form av fakturor, utdrag ur räkenskaperna m.m. Den som inte

hörsammar en sådan begäran riskerar naturligtvis att endast få delvis bifall till sin ansökan eller att denna avslås. Däremot är det högst osäkert om beskattningsmyndigheten kan vidta någon kontroll i efterhand, dvs. efter att ett beslut om återbetalning m.m. av skatt har fattats. Detta gäller särskilt kontrollåtgärder som kräver att sökande medverkar, som t.ex. granskning av räkenskaper m.m. Enligt 3 kap. 7 § LPP får skatterevision ske för att kontrollera att deklara- och annan uppgiftsskyldighet har fullgjorts riktigt och fullständigt eller, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma. För den som ansöker om återbetalning m.m. föreligger varken deklara- eller uppgiftsskyldighet, i vart fall inte i ärendet om återbetalning m.m. Det innebär att bestämmelserna om revision i LPP inte kan tillämpas för att kontrollera om återbetalning m.m. av skatt har skett med för högt belopp. Några bestämmelser om revision eller annan kontroll finns inte heller i anslutning till bestämmelserna om återbetalning m.m. i lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi. Det är självfallet inte tillfredsställande att beskattningsmyndigheten saknar tydliga kontrollbefogenheter när det gäller återbetalning m.m. av skatt. Beskattningsmyndigheten bör därför ges möjlighet att besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning m.m. av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Bestämmelser härom föreslås i respektive skattelag. Det bör vidare föreskrivas att bestämmelserna om revision och undantagande av handlingar och uppgifter i LPP, dvs. 3 kap. 8-15 d §§, skall gälla i fråga om revision enligt nu föreslagna bestämmelser. För att säkerställa att revision kan genomföras även i fall då den som skall revideras inte vill medverka bör lagen om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet kunna tillämpas vid revision enligt nu föreslagna bestämmelser. Detta uppnås genom en ändring i 1 § nämnda lag.

Vid kontroll av en ansökan om återbetalning m.m. av skatt kan det uppkomma behov av att hämta in uppgifter från tredje man, dvs. från någon annan än sökanden. Det kan t.ex. röra sig om uppgifter från en bränsleleverantör om hur mycket bränsle denne levererat till sökanden under den period som ansökan avser. Det säger sig självt att sådana uppgifter och liknande uppgifter från tredje man är av central betydelse för att kontrollen av ansökningar om återbetalning m.m. av skatt skall bli effektiv. Med hänsyn till det nu sagda bör beskattningsmyndigheten ges befogenhet att genom föreläggande hämta in uppgifter m.m. från tredje man. Ett föreläggande bör dock endast få meddelas om uppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning m.m. av skatt. Bestämmelser med denna innebörd föreslås i respektive skattelag. Det bör vidare föreskrivas att bestämmelserna om undantagande av handlingar och uppgifter i 15-15 d §§ LPP skall gälla i fråga om föreläggande enligt nu föreslagna bestämmelser. För att befogenheten att inhämta uppgifter från tredje man inte skall bli illusorisk bör handlingar som omfattas av ett föreläggande kunna eftersökas och omhändertas för granskning med stöd av lagen om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet om ett föreläggande inte följs. Detta uppnås genom en ändring i 1 § nämnda lag.

Riksskatteverket anser att de föreslagna kontrollåtgärderna skulle bli effektivare om beskattningsmyndigheten även fick befogenhet att besluta om s.k. tredjemansrevision (jfr 3 kap. 7 § andra stycket LPP). Enligt

Riksskatteverket bör beskattningsmyndigheten i vart fall ges befogenhet att besluta om tredjemansrevision för att kontrollera om de uppgifter som tredjeman lämnat är riktiga.

Återbetalning av skatt m.m. medges bl.a. i fall beskattade produkter använts för vissa skattepliktiga ändamål. Återbetalning m.m. medges även i fall då beskattade produkter exporterats eller levererats till annat EU-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där. Som nämnts ovan kan det vid kontroll av en ansökan om återbetalning m.m. av skatt uppkomma behov av att hämta in uppgifter från tredjeman. Återbetalningsbestämmelsernas konstruktion innebär dock att det i huvudsak kommer att röra sig om uppgifter om leveranser av beskattade produkter i syfte att kontrollera om en sökande köpt lika stora kvantiteter beskattade produkter som han anger att han har förbrukat eller exporterat i sin ansökan. Även övriga uppgifter som kan komma att behövas får antas röra förhållandevis enkla transaktioner. Det bör därför inte bli några problem för beskattningsmyndigheten att definiera vilka uppgifter som behöver begäras in. Med hänsyn till det nu sagda anser regeringen att de uppgifter som beskattningsmyndigheten kan behöva inhämta från tredjeman regelmässigt bör kunna erhållas genom de föreslagna bestämmelserna om tredjemansföreläggande. Det kan emellertid inte uteslutas att det i vissa fall kan finnas behov av tredjemansrevision. Enligt regeringens mening bör dock frågan övervägas ytterligare. Detta kan lämpligen ske inom ramen för den pågående översynen av förfarandereglererna för punktskatter m.m. (Dir 1997:152).

De föreslagna ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1999.

5 Ättika undantas från bekämpningsmedelsskatt

Regeringens förslag: Ättika skall inte anses som bekämpningsmedel enligt lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Industrin för Växt- och Träskyddsmedel* och *Svenska Lantmännen* avstryker förslaget. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Den 1 juli 1984 trädde lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel i kraft (prop. 1983/84:176, SkU 1983/84:47, rskr 1983/84:383). Avgiften infördes för att av hälso- och miljöskäl minska användningen av bekämpningsmedel. Den 1 juli 1995 ändrades lagens namn till lag om skatt på bekämpningsmedel (SFS 1995:617, prop. 1994/95:213, SkU1994/95:29, rskr 1994/95:321).

Enligt 3 § förordningen (1985:836) om bekämpningsmedel får bekämpningsmedel inte saluhållas, överlåtas eller användas utan att vara godkänt av Kemikalieinspektionen.

Lagen om skatt på bekämpningsmedel (LSB) omfattar ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada

eller olägenhet för människors hälsa förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Följande varor skall dock vid tillämpningen av lagen inte anses vara bekämpningsmedel: vara avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara, färger fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än skydd mot egendomsskada m.m., om inte varorna genom en särskild benämning eller på annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel. Dessutom görs undantag för träskyddsmedel. Definitionen av bekämpningsmedel i lagen om skatt på bekämpningsmedel överensstämmer i stort sett med definitionen i förordningen om bekämpningsmedel och omfattar endast ämnen och beredningar som är avsedda att användas för vissa angivna ändamål. Avgörande för bedömningen är avsikten hos tillverkaren eller importören (se prop. 1983/84:176 s 176).

Bekämpningsmedelsskatt skall betalas med 20 kr för varje helt kilo verksam beståndsdel i bekämpningsmedlet. Med verksam beståndsdel avses det eller de ämnen som angetts som sådana aktiva substanser i ansökan om godkännande av bekämpningsmedlet.

Skattens konstruktion innebär att om ett ämne eller beredning har godkänts som bekämpningsmedel skall skatt tas ut. Som tidigare nämnts görs dock undantag för träskyddsmedel. För att tillverka eller importera ättika med avsikten att sälja den som bekämpningsmedel krävs godkännande av Kemikalieinspektionen. Eftersom avsikten är att sälja ättika som bekämpningsmedel skall skatt tas ut. Ättika är dock speciellt i den meningen att dess aktiva substanser kan användas till annat än bekämpning. Det finns i och för sig många bekämpningsmedel vars aktiva substanser kan användas till annat än bekämpning. Ättika är dock ensamt om att användas som livsmedel. Den finns i nästan alla livsmedelsbutiker och är således lättare tillgänglig för allmänheten än kanske någon annan substans som förekommer i bekämpningsmedel.

Samtidigt måste ättika användas i höga doser för att ge önskad effekt vid bekämpning av ogräs. Därmed blir bekämpningsmedelsskatten på ättika väsentligt högre än på alternativa bekämpningsmedel. Särskilt betänkligt är dock att bekämpningsmedlet ättika, genom skatten, kan bli flera gånger dyrare än livsmedlet ättika. Detta innebär att de som vill använda ättika som bekämpningsmedel har ett starkt incitament att införskaffa sin ättika i livsmedelsbutiken. De ättiksprodukter som säljs som livsmedel saknar märkning och information om risker och lämpliga skyddsåtgärder när de används i de mängder som behövs för att bekämpa ogräs. Dessutom kan livsmedlet ättika förekomma i spädningar som är olämpliga då ättikan skall spridas över vegetation. Dessa förhållanden innebär att användning av ättika som köps i livsmedelsbutiker medför vissa risker för hälsa och miljö då den används för bekämpningsändamål. Bekämpningsmedelsskatten motverkar således på ett uppenbart sätt sitt syfte i fråga om ättika. Med hänsyn härtill bör ättika undantas från bekämpningsmedelsskatt. Detta uppnås genom en ändring i 1 § lagen om skatt på bekämpningsmedel av innebörden att ättika inte skall anses som bekämpningsmedel enligt lagen.

Industrin för Växt- och Träskyddsmedel avstryker förslaget och anför följande. Förslaget innebär att ogräsättika blir det enda ogräsbekämpningsmedlet i hela produktgruppen som undantas från skatt. Att ge en

mindre effektiv produkt konkurrensfördelar i förhållande till övriga produkter i kategorin ogräsbekämpningsmedel kan inte anses konkurrensneutralt. Förslaget att ättika skall undantas från bekämpningsmedelsskatt ger fel signaler till användarna. Beslutet skulle kunna tolkas som att ättika är harmlöst och skulle kunna medföra en drastisk ökning av felaktig, ineffektiv och även olaglig användning av ättika för ogräsbekämpning. Det är därför principiellt felaktigt att dra slutsatsen att det faktum att ättika används för konservering och smaksättning av livsmedel samt att det är biologiskt lätt nedbrytbart, automatiskt innebär att ättika i större mängder inte medför risk för ogynnsam påverkan på marklevande organismer m.m. Det får förutsättas att ogräsättika, eftersom det är registreringspliktigt, kommer att säljas i andra förpackningar än livsmedelsättika även om det skulle befrias från bekämpningsmedelsskatt. Man löser därför inte problemet med felaktig användning av livsmedelsättika genom att ta bort bekämpningsmedelsskatten på ogräsättika. Livsmedlet ättika kommer även fortsättningsvis att vara mest lättillgängligt för många sluttanvändare.

Regeringens syfte med den föreslagna ändringen är att öka användarnas incitament att köpa ”ogräsättika”, som är godkänt för bekämpningsändamål av Kemikalieinspektionen, i förpackningar som är försedda med varningstext med information om hälsorisker etc. Ättiksprodukter som säljs som livsmedel saknar sådan information och kan dessutom förekomma i koncentrationer som kan vara hälsofarliga och dessutom mindre lämpliga för ändamålet. Regeringen bedömer således att den föreslagna åtgärden minskar de risker för felaktig, ineffektiv och olaglig användning som Industrin för Växt- och Träskyddsmedel varnar för.

Även *Svenska Lantmännen* avstyrker förslaget och anför följande. Alla växtskyddsmedel som används för ogräsbekämpning är belagda med skatt oavsett farlighetsgrad. Det saknas därför skäl för att undanta ättika från bekämpningsmedelsskatt. Förslaget strider också mot tidigare beslut om att allmånkemikalier inte skall tillåtas som bekämpningsmedel. Skall ättika tillåtas för ogräsbekämpning utan att belastas med bekämpningsmedelsskatt bör rimligen en omvärdering ske av andra allmånkemikalier som t.ex. svavelsyra och fotogen som kan användas för blastdödning respektive ogräsbekämpning.

Regeringen vill påpeka att en ättiksprodukt som av Kemikalieinspektionen godkänts som bekämpningsmedel skall betraktas som sådant och inte som en allmånkemikalie. Enligt regeringens mening föranleder förslaget därför inte någon omvärdering av allmånkemikalier på det sätt *Svenska Lantmännen* hävdar.

Den föreslagna ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1999.

6 Skatt på viss privat införsel och import av cigaretter

Regeringens förslag: De skattebelopp som tas ut vid viss privat införsel resp. import av cigaretter justeras så att de överensstämmer med

den cigarettskatt som gäller sedan den 1 augusti 1998. Även tullbeloppet vid import justeras.

Prop. 1998/99:18

Skälen för regeringens förslag: Från den 1 augusti 1998 sänktes styckeskatten på cigaretter från 85 öre till 20 öre medan den del av skatten som är relaterad till detaljhandelspriset höjdes från 17,8 procent till 39,2 procent. Omläggningen av skattestrukturen och sänkningen av skatten på cigaretter har medfört att detaljhandelspriset på de mest efterfrågade cigaretterna har sjunkit från 44:50 kronor till 34:50 kronor.

I lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen finns regler om skatteuttag vid viss privat införsel av alkoholdrycker och tobaksvaror. I lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import, m.m. finns även regler om skatt och tull vid viss import av alkohol och tobaksvaror. Skattebeloppen i dessa lagar skall motsvara den skatt som betalas i Sverige för de mest efterfrågade cigaretterna. Eftersom skatten påverkas av detaljhandelspriset på cigaretterna var det inte möjligt att i förslaget om omläggningen av skattestrukturen och sänkningen av skatten på cigaretter fastställa dessa belopp. Detta kan nu ske och regeringen föreslår därför att skattebeloppen justeras så att de överensstämmer med den cigarettskatt som gäller sedan den 1 augusti 1998. Även en justering föreslås av tullen vid import. Ändringarna föreslås gälla för tid från och med den 1 augusti 1998.

7 Sekretessbelagda uppgifter får lämnas ut till rättighetsinnehavaren

Regeringens förslag: Lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. samt sekretesslagen (1980:100) ändras så att en tullmyndighet, enligt vad som redan gäller enligt EG-rätten, utan hinder av sekretessbestämmelserna, till innehavaren av ett varumärke, en upphovsrätt eller närstående rättigheter eller av en mönsterrätt kan lämna ut vissa namn- och adressuppgifter. När det gäller varor som motsvarar beskrivningen av vissa varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor, och som myndigheten uppskjutit frigörandet av eller kvarhållit, avser uppgifterna deklaranter av varorna och mottagaren av dessa. När det gäller varor som *befunnits vara* varumärkesförfalskade eller pirattillverkade avser uppgifterna dessutom avsändaren, importören eller exportören och tillverkaren av varorna i fråga.

Skälen för regeringens förslag: Enligt rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor (EG-förordningen) kan tullmyndigheten under vissa förutsättningar uppskjuta frigörandet av eller kvarhålla förfalskade eller pirattillverkade varor på begäran av rättighetsinnehavaren. Om så sker finns i andra stycket i arti-

kel 6.1 i förordningen regler gällande underrättelse till rättighetsinnehavaren. Enligt dessa regler skall det tullkontor eller den enhet som behandlade ansökan på rättighetsinnehavarens begäran (i Sverige Generaltullstyrelsen), i enlighet med de nationella bestämmelserna om skydd av persondata, industri- och affärssekretess och yrkesmässig och administrativ konfidentialitet, underrätta innehavaren om deklarerantens namn och adress och även om mottagarens namn och adress om dessa är kända, så att han kan begära att de behöriga myndigheterna (i Sverige allmän domstol) fattar ett beslut i sak. Enligt förordningen avses med rättighetsinnehavare varumärkeshavaren eller innehavaren av upphovsrätten eller närstående rättigheter eller mönsterrättsinnehavaren eller varje annan person med rätt att använda varumärket eller rättigheterna eller dessa personers företrädare. För varor som *befunnits vara* varumärkesförfalskade eller pirattillverkade gäller dessutom, enligt artikel 8.3 i förordningen, att tullkontoret eller den behöriga enheten på begäran skall underrätta rättighetsinnehavaren om namn på och adress till avsändaren, importören eller exportören och tillverkaren av varorna i fråga.

Om ärendet inte hänskjutits till allmän domstol inom en viss tid skall tullmyndigheten frigöra varorna. För att rättighetsinnehavaren skall kunna väcka talan i domstol krävs att han har vissa namn- och adressuppgifter. Av 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) följer emellertid att sekretess, med visst här inte aktuellt undantag, gäller för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden i Tullverkets verksamhet för bestämmande av skatt, såvida det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde som skyddas av sekretessen lider skada eller men. På motsvarande sätt gäller sekretess enligt 9 kap. 2 § i annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av sekretessen enligt 1 §. Eftersom bestämmelserna i 9 kap. 1 och 2 §§ sekretesslagen innehåller ett s.k. omvänt skaderekvisit får de i målet aktuella uppgifterna lämnas ut endast om det står klart att de kan röjas utan att de som uppgifterna avser lider skada eller men. Då ett utlämnande av uppgifter om namn och adress på den som använder ett tullförfarande i detta sammanhang kan medföra att åtal väcks mot personen ifråga, kan de förutsättningar som gäller för att uppgifterna skall få lämnas ut enligt sekretesslagen inte anses vara uppfyllda.

Bestämmelserna i sekretesslagen ger inte möjlighet för rättighetsinnehavaren att få ut uppgifter om namn och adress på den som tillämpar en godkänd tullbehandling som förordningen omfattar och där tullen uppskjutit frigörandet av eller kvarhållit varorna i fråga. Det finns mot denna bakgrund anledning att ändra på de svenska reglerna för att dessa skall stå i överensstämmelse med gällande EG-rätt.

Med de föreslagna ändringarna kommer detta att åtgärdas.

8 Ekonomiska konsekvenser

Beskattningsmyndigheten ges befogenhet att besluta om revision och om s.k. tredjemansföreläggande för kontroll av ansökningar om återbetalning

m.m. av skatt är fullständiga och riktiga. De kostnader som eventuellt kan uppkomma till följd härav får bestridas inom befintliga anslag.

Förslagen om revision m.m. förväntas inte leda till någon ökning av arbetsbelastningen för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Intäkterna från skatten på bekämpningsmedel uppgick under 1997 till 40 miljoner kronor. Salubrin/Druvan AB, som för närvarande synes vara den enda tillverkaren av ogräsättika, uppger i sitt remissvar att bolaget betalar cirka 700 000 kr i bekämpningsmedelsskatt per år. Förslaget att undanta ättika från bekämpningsmedelsskatt kan dock leda till att användningen av ogräsättika ökar på bekostnad av beskattade bekämpningsmedel. Skattebortfallet till följd av att ättika undantas från bekämpningsmedelsskatt kan trots detta förväntas bli försumbart.

Skattebortfallet till följd av att de skattebelopp som tas ut vid viss privat införsel respektive import av cigaretter sänks förväntas bli försumbart.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

8 a §

I det nya *andra stycket* föreskrivs att belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket tas ut på samma sätt som skatt enligt 5 kap. LPP. Därmed inordnas nämnda återkrav i ett regelsystem avseende betalning, anstånd, återbetalning, dröjsmålsavgift, ränta och indrivning. Dessa återkrav skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer (jfr 5 kap. 1 § tredje stycket LPP). Hänvisningen till 5 kap. LPP innebär också att ett överklagande av ett beslut enligt första stycket inte inverkar på skyldigheten att betala tillbaka det oriktigt erhållna beloppet och att beslutet får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft (se 5 kap. 18 § LPP). Beskattningsmyndigheten kan dock medge anstånd med betalningen. I andra stycket ges även särskilda bestämmelser om beräkning av ränta. Av hänvisningen till 5 kap. LPP följer att återkrav enligt första stycket skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer (jfr 5 kap. 1 § tredje stycket LPP). Av 5 kap. 12 § första stycket 1 LPP följer att ränta skall tas ut på belopp som påförs med stöd av första stycket i förevarande paragraf. Bestämmelsen i 5 kap. 12 § andra stycket LPP om beräkning av ränta grundar sig emellertid på bestämmelsen om skatteredovisningens betalningsdag i LPP. Eftersom en sökande som beviljats återbetalning inte är redovisningsskyldig för skatt, i vart fall inte i återbetalningsärendet, kan bestämmelsen om ränteberäkning i LPP inte tillämpas på belopp som återkrävs med stöd av första stycket i förevarande paragraf. Med hänsyn härtill ges i första stycket en särskild bestämmelse om ränteberäkning. Denna bestämmelse innebär att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning enligt 8 § fattades till och med den dag då den sökande enligt beskattningsmyndighetens beslut skall betala tillbaka vad han fått för mycket.

Av det nya *sista stycket* framgår att lagen (1978:880) om betalnings-säkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig beträffande belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket.

8 b §

Paragrafen är ny och har utformats med ledning av 3 kap. 5 § LPP.

Första stycket innehåller bestämmelser som ger beskattningsmyndigheten möjlighet att genom föreläggande hämta in kontrolluppgift om rättshandling från annan än den som ansökt om återbetalning av skatt. För att ett föreläggande skall få meddelas krävs att kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt. Den krets som kan föreläggas är begränsad till bokföringsskyldiga och andra juridisk personer än dödsbo.

Bestämmelsen i *andra stycket* innebär att om det finns särskilda skäl kan även den som inte är bokföringsskyldig eller dödsbon föreläggas att lämna uppgift enligt första stycket. Med särskilda skäl avses framför allt fall där det finns ett uttalat kontrollintresse och där alternativa kontrollmetoder saknas.

Av *tredje stycket* följer att ett föreläggande enligt denna paragraf kan förenas med vite.

I *fjärde stycket* görs en hänvisning till LPP som bl.a. innebär att bestämmelserna i LPP om undantagande av handlingar och uppgifter skall gälla i fråga om föreläggande enligt förevarande paragraf. Den som föreläggs att lämna en uppgift kan alltså begära att uppgiften undantas från föreläggandet (se 3 kap. 15 § LPP).

8 c §

Enligt paragrafen, som är ny, får beskattningsmyndigheten besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i sin ansökan. En bestämmelse härom finns i *första stycket*.

I *andra stycket* föreskrivs att bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ LPP skall gälla i fråga om revision enligt första stycket. Det innebär bl.a. att ett beslut om revision skall innehålla uppgift om ändamålet med revision och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter (se 3 kap. 8 § LPP). Vidare innebär hänvisningen till bestämmelserna i LPP att revisionen skall bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten (3 kap. 9 § LPP). Genom hänvisningen regleras också vad beskattningsmyndigheten får granska och vilka skyldigheter den reviderade har. Hänvisningen innebär dessutom att bestämmelserna i LPP om undantagande av handlingar och uppgifter skall tillämpas vid revision enligt denna paragraf.

8 d §

Paragrafen som är ny har utformats med ledning av 3 kap. 16 § LPP.

Genom bestämmelsen i *första stycket* kan Skattemyndigheten i Gävle (beskattningsmyndigheten) uppdra åt skattemyndigheterna i Stockholm, Göteborg eller Malmö att besluta om föreläggande enligt 8 b eller revision enligt 8 c i dess ställe.

I *andra stycket* föreskrivs att Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndighet har enligt 8 b och 8 c §§.

9 §

I enlighet med vad som gäller enligt LPP föreskrivs att beslut om tredjemansföreläggande och revision inte får överklagas.

Nuvarande lydelse av förevarande paragraf innehåller en uppräkningslista av sådana beslut som får överklagas. De beslut som räknas upp är inte beskattningsbeslut och överklagas därför inte enligt LPP. Uppräkningslistan omfattar alltså överklagbara förvaltningsbeslut. Med hänsyn till att det nu föreslås uttryckliga bestämmelser om att beslut om revision och om föreläggande inte skall få överklagas ersätts uppräkningslistan med en föreskrift om att övriga beslut enligt denna lag, dvs. andra beslut än beslut om revision eller föreläggande, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta innebär ingen ändring i sak utan beslut som räknas upp i nuvarande lydelse av förevarande paragraf skall även i fortsättningen överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Därvid gäller förvaltningslagens bestämmelser om överklagandetid m.m. Det bör i det här sammanhanget påpekas att gödselmedelsskatt påförs genom beskattningsbeslut enligt LPP. Dessa beslut och beslut om anstånd med att betala skatt m.m. överklagas enligt LPP (se 8 kap. 1 §). Den nu föreslagna lydelsen av förevarande paragraf innebär ingen ändring härvidlag.

I ett nytt *andra stycke* ges Riksskatteverket rätt att överklaga beslut som avses i första stycket andra meningen. Bestämmelsen har utformats i enlighet med vad Lagrådet uttalat.

I *fjärde stycket* föreskrivs att Riksskatteverket för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:824) om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

1 §

Den nya punkten 4 i *andra stycket* innebär att ättika undantas från bekämpningsmedelsskatt.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt Prop. 1998/99:18

31–31 c §§

Se kommentaren till 8 a–8 d §§ förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på gödselmedel.

35 §

Att beslut enligt 5 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av säljaren och Riksskatteverket följer av den föreslagna lydelsen av *första stycket*. *Tredje stycket* i nuvarande lydelse av denna paragraf föreslås därför utgå. I övrigt se kommentaren till 9 § förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på gödselmedel.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

31–31 c §§ och 35 §

Se kommentaren till 8 a–9 §§ förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på gödselmedel.

9.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

9 kap. 9 b §

Det nya *femte stycket* innebär att bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. 1–11 §§ och 16–18 §§ LPP skall tillämpas på skatt som påförs genom ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt första stycket. Det förekommer ofta att skattebelastningen enligt ett beslut om preliminär skattesats enligt första stycket inte stämmer överens med skattebelastningen enligt ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt andra stycket och att sökanden därför påförs skatt eller får tillbaka skatt. Ränta skall inte tas ut på skatt som påförs eller återbetalas genom ett slutligt beslut om skattenedsättning. Detta följer av att hänvisningen till 5 kap. LPP inte omfattar paragraferna 12–15 §§. Har sökande fått slutlig skattenedsättning med för högt belopp på grund av att han lämnat oriktiga uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året eller om försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året får beskattningsmyndigheten enligt 12 § besluta att han skall betala tillbaka vad han fått för mycket eller att ytterligare skatt skall påföras honom. Av det föreslagna nya andra stycket i 12 § följer att ränta skall utgå i sådana fall och hur räntan skall beräknas.

9 kap. 12 §

Se kommentaren till 8 a § förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.

9 kap. 13-15 och 12 kap. 1 §

Till skillnad från lagarna om skatt på gödselmedel, tobak och alkohol finns det i lagen om skatt på energi förutom bestämmelser om återbetalning av skatt, även bestämmelser om nedsättning av och kompensation för skatt. För nedsättning och kompensation gäller dock samma regler som för återbetalning. De nya kontrollbefogenheterna föreslås vara gemensamma för dessa tre varianter av skattereduktion. Se därför kommentaren till 8 b–9 §§ lagen om skatt på gödselmedel.

9.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

1 §

Ändringen i *andra stycket* innebär att förevarande lag kan tillämpas vid revision eller annan kontroll enligt de nya bestämmelserna om revision och tredjemansföreläggande i lagen om skatt på gödselmedel, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi.

9.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 §

Enligt föreslagna ändringar i 8 a § lagen om skatt på gödselmedel, 31 § lagen om tobaksskatt, 31 § lagen om alkoholskatt och 9 kap. 12 § lagen om skatt på energi skall bl.a. bestämmelserna om indrivning i LPP tillämpas i fråga om belopp eller skatt som tagits ut med stöd av nämnda bestämmelser. Det innebär att om betalning inte sker skall fordran lämnas för indrivning. Ändringen i *första stycket 4* innebär att under indrivning av belopp eller skatt som tagits ut enligt nyss nämnda bestämmelser gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön.

9.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.

4 §

Ändringen innebär att ett nytt *första stycke* förs in i paragrafen. Enligt det nya stycket får en tullmyndighet, som funnit det klarlagt att varor som motsvarar beskrivningen av vissa varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor och som därför skjutit upp frigörandet av eller hållit kvar dessa, möjlighet att till rättighetsinnehavaren, i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.1 i EG-förordningen, lämna ut namn- och adressuppgifter avseende dels den person som deklarerat varorna, dels mottagaren av

varorna. Förutom dessa uppgifter skall ändringen möjliggöra att rättighetsinnehavaren, enligt artikel 8.3 i förordningen, får motsvarande uppgifter avseende avsändaren, importören eller exportören samt tillverkaren av de varor som *befunnits vara* varumärkesförfalskade eller pirattillverkade och mängden av varorna i fråga. För att de nämnda uppgifterna skall kunna lämnas ut är det nödvändigt att även sekretesslagen ändras.

9.9 Förslaget till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

9 kap. 1 och 2 §§

De föreslagna ändringarna innebär att det görs ytterligare ett undantag från den sekretess som enligt huvudregeln gäller för uppgifter om enskilda personliga och ekonomiska förhållanden i de fall där det inte står klart att uppgifterna kan lämnas ut utan att den enskilde som skyddas av sekretessen lider skada eller men. Tillsammans med den föreslagna ändringen i lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. medför detta att svenska regler bringas i överensstämmelse med gällande EG-rätt på så sätt att en tullmyndighet har möjlighet att lämna ut vissa uppgifter till innehavaren av ett varumärke, en upphovsrätt eller närstående rättigheter eller av en mönsterrätt så att rättighetsinnehavaren kan väcka talan vid domstol.

Enligt 1 § gäller sekretess bl.a. i myndighets verksamhet som avser bestämmande av tull eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av tull. Enligt 2 § gäller sekretess bl.a. i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om tull eller avgift samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte faller under 1 §. Gränsen mellan den tullkontroll som avses i 1 § och den som åsyftas i 2 § är inte helt klar. För att förhindra att det skall kunna uppstå situationer där, på grund av denna oklarhet, de aktuella namn- och adressuppgifter inte kan lämnas ut trots att förutsättningarna i övrigt är uppfyllda, föreslår regeringen att det införs sekretessbrytande bestämmelser i båda paragraferna.

Regeringen har tagit del av Lagrådets synpunkter avseende ändringarna i sekretesslagen. Lagrådet anför att det i sekretesslagen borde kunna göras undantag från sekretess som följer också av EG-förordningar. Regeringen instämmer i Lagrådets bedömning att frågan är av principiell betydelse. Den kommer att övervägas i ett annat sammanhang.

Promemorians lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

dels att 8 a och 9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det skall införas två nya paragrafer, 8 b och 8 c §§, av följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §³

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av oriktig uppgift som den sökande har lämnat eller på grund av felräkning, fel-skrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

För belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det år under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

8 b §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontroll-

³ Senaste lydelse 1995:616

uppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

8 c §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. För beslut om revision gäller 3 kap. 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. I övrigt gäller 3 kap. 9–16 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

9 §⁴

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 och 8 a §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut enligt 8 b och 8 c §§ får inte överklagas. Beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 och 8 a §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999

⁴ Senaste lydelse 1995:616

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om
skatt på bekämpningsmedel

Prop. 1998/99:18
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Skatt (bekämpningsmedelsskatt) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av bekämpningsmedel.

Med bekämpningsmedel avses i denna lag ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada, sanitär olägenhet eller annan jämförbar olägenhet, förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Som bekämpningsmedel enligt lagen skall dock inte anses

1. vara, avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara,

2. färger, fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än som avses i första meningen, om inte varorna genom en särskild benämning eller på något annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel,

3. träskyddsmedel.

3. träskyddsmedel, *och*

4. *ättika.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1995:617

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Prop. 1998/99:18
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt dels att 31 a § skall betecknas 31 c §, dels att 31 och 35 §§ skall ha följande lydelse, dels att det skall införas två nya paragrafer, 31 a och 31 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

För belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

31 a §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt

enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

31 b §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. För beslut om revision gäller 3 kap. 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. I övrigt gäller 3 kap. 9–16 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

35 §¹

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

Beslut enligt 31 a och 31 b §§ får inte överklagas. Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

1. beslut om godkännande enligt 10, 13, 15 och 16 §§,
2. beslut om återkallelse enligt 12, 13, 15 och 16 §§,
3. beslut om säkerhet enligt denna lag och
4. beslut om återbetalning enligt 29–31 a §§.

Om en skattskyldig eller sökande överklagar beslut enligt första stycket, förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Beslut enligt 5 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av säljaren och av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:357

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att 31 a § och 31 b § skall betecknas 31 c § respektive 31 d §, dels att 31 och 35 §§ skall ha följande lydelse, dels att rubriken närmast före 31 b § skall sättas närmast före 31 d §, dels att det skall införas två nya paragrafer, 31 a och 31 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

För belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

31 a §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en

ansökan om återbetalning av skatt enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

31 b §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. För beslut om revision gäller 3 kap. 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. I övrigt gäller 3 kap. 9–16 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

35 §¹

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

Beslut enligt 31 a och 31 b §§ får inte överklagas. Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

1. beslut om godkännande enligt 9, 12, 14 och 15 §§,
2. beslut om återkallelse enligt 11, 12, 14 och 15 §§,
3. beslut om säkerhet enligt denna lag och
4. beslut om återbetalning enligt 28–31 a §§.

Om en skattskyldig eller sökande överklagar beslut enligt första stycket, förs det allmänna talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder inte i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:358

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 1998/99:18
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 9 kap. 9 b §, 12 § och 12 kap. 1 § skall ha följande lydelse, dels att det skall införas två nya paragrafer, 9 kap. 13 och 14 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.
9 b §¹

I fall som avses i 9 § får beskattningsmyndigheten efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande fatta slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom.

Den komplettering som avses i andra stycket skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten före mars månads utgång året efter det kalenderår som ansökan avser.

Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får slutligt beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

För skatt som påförs med stöd av andra stycket gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

12 §²

Om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt har skett med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, får beskattningsmyndigheten besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket eller att ytterligare skatt skall påföras honom.

För skatt som påförs med stöd av första stycket eller belopp som skall betalas tillbaka enligt nämnda stycke gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter

¹ Senaste lydelse 1997:1130

² Senaste lydelse 1997:479

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat belopp eller för att påföra ytterligare skatt får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut eller nedsättningen medgetts.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

13 §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

14 §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. För beslut om revision gäller 3 kap. 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. I övrigt gäller 3 kap. 9–16 §§ lagen

12 kap.

1 §³

Följande beslut av beskattningssmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket, nämligen

Beslut enligt 9 kap 13 och 14 §§ får inte överklagas. Följande beslut av beskattningssmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket, nämligen

1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 §,
2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,
3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,
4. beslut om registrering enligt 6 kap. 10 § andra stycket,
5. beslut om säkerhet enligt denna lag,
6. beslut om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 9 kap. 1-12 §§, och
7. beslut om särskild avgift och nedsättning av eller befrielse från sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.

Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

³ Senaste lydelse 1997:479

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Prop. 1998/99:18
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet att 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
3. fordonsskattelagen (1988:327),
4. taxeringslagen (1990:324),
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 69 § tullagen fullgjorts riktigt och fullständigt.

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550), *revision enligt författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* och för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 69 § tullagen fullgjorts riktigt och fullständigt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999

¹ Senaste lydelse 1997:504

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om
indrivning av statliga fordringar m.m.

Prop. 1998/99:18
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. lagen (1976:339) om saluvagnsskatt,
4. lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter, 4. lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 samma lag,
5. fordonsskattelagen (1988:327),
6. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
7. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
8. skattebetalningslagen (1997:483), eller
9. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:1139

Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Förbättrade möjligheter till kontroll av ansökningar om återbetalning av, nedsättning av och kompensation för skatt m.m.

Efter remiss har följande lämnat yttrande över utredningens förslag: Alkoholinspektionen, Föreningen Sveriges Fria Bryggerier, Företagarnas Riksorganisation, Hydro Agri AB, Industrin för Växt- och Träskyddsmedel, Jernkontoret, Kemetyl AB, Kemikontoret, Lantbrukarnas Riksförbund, Petroleumhandelns Riksförbund, Plast- och Kemibranscherna, Riksskatteverket, Salubrin/Druvan AB, Sprit & Vinleverantörernas Förening, Svenska Bryggareföreningen, Svenska Fjärrvärmeföreningen, Svenska Foder AB, Svenska Gasföreningen, Svenska Gruvföreningen, Sveriges Industriförbund, Svenska Kalkföreningen, Svenska Kraftverksföreningen, Svenska Lantmännen AB, Svenska Petroleum Institutet, Swedish Match Sverige AB, Trädgårdsnäringens Riksförbund, Vin & Sprit AB.

Lagrådsremissens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

dels att 8 a och 9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 8 b, 8 c och 8 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §⁵

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av oriktig uppgift som den sökande har lämnat eller på grund av felräkning, fel skrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning enligt 8 § fattades till och med den dag då belopp som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det år under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som den sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

8 b §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna upp-

⁵ Senaste lydelse 1995:616

gift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

8 c §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

8 d §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 8 b § eller revision enligt 8 c § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 8 b och 8 c §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

9 §⁶

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 och 8 a §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut enligt 8 b och 8 c §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Riksskatteverket får överklaga beslut enligt denna lag.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksskatteverket för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

⁶ Senaste lydelse 1995:616

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:824) om
ändring i lagen (1984:410) om skatt på
bekämpningsmedel

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel i paragrafens lydelse enligt lagen (1998:824) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Skatt (bekämpningsmedelsskatt) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av bekämpningsmedel.

Med bekämpningsmedel avses i denna lag ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada eller olägenhet för människors hälsa förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Som bekämpningsmedel enligt lagen skall dock inte anses

1. vara, avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara,

2. färger, fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än som avses i första meningen, om inte varorna genom en särskild benämning eller på något annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel,

3. träskyddsmedel.

3. träskyddsmedel, *och*

4. ättika.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt
dels att 31 a § skall betecknas 31 d §,
dels att 31 och 35 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 31 a, 31 b och 31 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, fel-skrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetaling enligt 29 eller 30 §§ fattades till och med den dag då belopp som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som den sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

31 a §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han

ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt 29 eller 30 §§.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

31 b §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt enligt 29 eller 30 §§ har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

31 c §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 31 a § eller revision enligt 31 b § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 31 a och 31 b §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

1. beslut om godkännande enligt 10, 13, 15 och 16 §§,
2. beslut om återkallelse enligt 12, 13, 15 och 16 §§,
3. beslut om säkerhet enligt denna lag och
4. beslut om återbetalning enligt 29–31 a §§.

Om en skattskyldig eller sökande överklagar beslut enligt första stycket, förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Beslut enligt 5 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av säljaren och av Riksskatteverket.

Beslut enligt 31 a och 31 b §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden, säljare som avses i 5 § och Riksskatteverket.

Om en skattskyldig, sökande eller säljare som avses i 5 § överklagar beslut enligt denna lag, förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:357

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att 31 a § och 31 b § skall betecknas 31 d § respektive 31 e §, dels att 31 och 35 §§ skall ha följande lydelse, dels att rubriken närmast före 31 b § skall sättas närmast före 31 e §, dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 31 a, 31 b och 31 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §

Om skatt har återbetalats med ett för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, är den sökande skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Beslut härom meddelas av beskattningsmyndigheten.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning enligt 28–30 §§ fattades till och med den dag då belopp som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på belopp som den sökande skall betala tillbaka enligt första stycket.

31 a §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som fö-

reläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av skatt enligt 28–30 §§.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första eller andra stycket.

31 b §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt enligt 28–30 §§ har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

31 c §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 31 a § eller revision enligt 31 b § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 31 a och 31 b §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket:

1. beslut om godkännande enligt 9, 12, 14 och 15 §§,

2. beslut om återkallelse enligt 11, 12, 14 och 15 §§,

3. beslut om säkerhet enligt denna lag och

4. beslut om återbetalning enligt 28–31 a §§.

Om en skattskyldig eller sökande överklagar beslut enligt första stycket, förs det allmänna talan av Riksskatteverket.

Beslut enligt 31 a och 31 b §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket.

Denna lag träder inte i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:358

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 9 kap. 9 b och 12 §§ samt 12 kap. 1 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 9 kap. 13, 14 och 15 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.
9 b §¹

I fall som avses i 9 § får beskattningsmyndigheten efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande fatta slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom.

Den komplettering som avses i andra stycket skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten före mars månads utgång året efter det kalenderår som ansökan avser.

Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får slutligt beslut om skattenedsättning fattas efter skäligen grund.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–11 §§ och 16–18 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på skatt som påförs med stöd av andra stycket.

12 §²

Om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt har skett med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende, får beskattningsmyndigheten besluta att den sökande skall betala tillbaka vad han fått för mycket eller att ytterligare skatt skall påföras honom.

Bestämmelserna i 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på skatt som påförs med stöd av första stycket eller belopp som

¹ Senaste lydelse 1997:1130

² Senaste lydelse 1997:479

skall betalas tillbaka enligt första stycket. Därvid gäller att ränta skall tas ut från den dag då beslut om återbetalning, nedsättning eller kompensation enligt 2–6, 9 eller 9 b–11 §§ fattades till och med den dag då belopp eller skatt som påförs med stöd av första stycket skall betalas.

Åtgärder för att ta ut ett oriktigt utbetalat belopp eller för att påföra ytterligare skatt får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket beloppet betalats ut eller nedsättningen medgetts.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på skatt som påförs med stöd av första stycket eller belopp som skall betalas tillbaka enligt första stycket.

13 §

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 2–6, 9 eller 9 b–11 §§.

Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Bestämmelserna i 3 kap. 15–15 d §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om föreläggande enligt första

14 §

Beskattningsmyndigheten får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av, nedsättning av eller kompensation för skatt enligt 2–6, 9 eller 9 b–11 §§ har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Bestämmelserna i 3 kap. 8–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i fråga om revision enligt första stycket.

15 §

Skattemyndigheten i Gävle får uppdra åt Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Malmö att fatta beslut om föreläggande enligt 13 § eller revision enligt 14 § i dess ställe.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 13 och 14 §§. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars skattemyndigheten har.

12 kap.

1 §³

Följande beslut av beskattningsmyndigheten får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket, nämligen

1. beslut om medgivande enligt 2 kap. 9 §,

2. beslut om godkännande enligt 4 kap. 3 och 6 samt 8 och 10 §§,

3. beslut om återkallelse enligt 4 kap. 5 och 6 samt 8 och 10 §§,

4. beslut om registrering enligt 6 kap. 10 § andra stycket,

5. beslut om säkerhet enligt denna lag,

Beslut enligt 9 kap. 13 och 14 §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och Riksskatteverket.

³ Senaste lydelse 1997:479

*6. beslut om återbetalning av,
nedsättning av eller kompensation
för skatt enligt 9 kap. 1–12 §§, och*

*7. beslut om särskild avgift och
nedsättning av eller befrielse från
sådan avgift enligt 10 kap. 8 §.*

Om en skattskyldig eller en sökande överklagar ett beslut enligt första stycket förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet att 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
3. fordonsskattelagen (1988:327),
4. taxeringslagen (1990:324),
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, 69 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., *vid revision eller annan kontroll enligt författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 69 § tullagen m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1998:515

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om
indrivning av statliga fordringar m.m.

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. lagen (1976:339) om saluvagnsskatt,
4. lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter, 4. lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter *eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 samma lag,*
5. fordonsskattelagen (1988:327),
6. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
7. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
8. skattebetalningslagen (1997:483), eller
9. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

¹ Senaste lydelse 1997:1139

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.

Prop. 1997/98:18
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

En tullmyndighet som uppskjutit frigörandet av eller kvarhållit varor med stöd av artikel 6 i EG-förordningen skall till rättighetsinnehavaren lämna ut namn- och adressuppgifter, i enlighet med vad som framgår av artikel 6.1, om rättighetsinnehavaren begär det. Om varorna befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade gäller en vidare uppgiftsskyldighet enligt artikel 8.3. Vad som avses med rättighetsinnehavare framgår av artikel 1. 2 c.

Frågan om ett rättighetsintrång skett och hur det skall förfaras med varorna i sådant fall skall prövas av behörig domstol.

Domstolen får meddela interimistiskt beslut om att kvarhållandet skall upphöra.

Tullmyndigheten skall verkställa lagakraftvunna beslut från domstolen om frigörande, ändring eller förstöring av varorna.

Om beslutet innebär att varorna skall ändras, skall ändringen bekostas av den som har rätten till varorna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 och 2 §§ sekretesslagen (1980:100) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §¹

Sekretess gäller i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur register som avses i skatteregisterlagen (1980:343) för uppgift som har tillförts sådant register och hos kommun eller landsting för uppgift som lämnats dit i ett ärende om förhandsbesked i skatte- eller taxeringsfråga. Uppgift hos Tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Detsamma gäller uppgift som med anledning av överklagande hos domstol registreras hos annan myndighet enligt 15 kap. 2 § första stycket 3 eller 4. Har uppgift i mål hos domstol erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och, med undantag för arvsskatt och gåvoskatt, annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift samt skattetillägg och förseningsavgift. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Sekretessen gäller inte beslut, varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs, såvida inte beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. medgivande att skattepliktig intäkt enligt reglerna om statlig inkomstskatt inte skall anses uppkomma vid avyttring av aktier i fåmansföretag,
3. beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning eller om skatteregister. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i en revisionspromemoria lämnas till för-

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning, om skatteregister eller *om tullkontroll av varumärkesintrång*. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift

¹ Senaste lydelse 1997:522.

valtare i den reviderades konkurs. i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs. Prop. 1997/98:18 Bilaga 3

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

2 §²

Sekretess gäller i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt, tull eller avgift samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte faller under 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden.

I fråga om sekretess enligt denna paragraf tillämpas 1 § första stycket tredje–sjätte meningarna.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende som avses i första stycket 2 och 3.

Utan hinder av sekretessen får uppgift i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs.

Utan hinder av sekretessen får uppgift i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs. *Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om tullkontroll av varumärkesintrång.*

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

² Senaste lydelse 1994:595.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1998-10-01

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Vängby, justitierådet Gertrud Lennander, regeringsrådet Kjerstin Nordborg.

Enligt en lagrådsremiss den 24 september 1998 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
2. lag om ändring i lagen (1998:824) om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
3. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet,
7. lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.,
8. lag om ändring i lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m.,
9. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Petter Classon och kammarrättsassessorn Johan Montelius.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

Förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på gödselmedel

9 §

I andra stycket anges, att Riksskatteverket får överklaga beslut enligt lagen. Vid lagrådsföredragningen har emellertid upplysts att det inte är meningen, att Riksskatteverket skall kunna överklaga beslut enligt 8 b och 8 c §§. Detta bör också komma till uttryck i lagtexten. Andra stycket kan då formuleras: "Riksskatteverket får överklaga beslut som avses i första stycket andra meningen."

Förslaget till lag om ändring i lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. och Förslaget till lag om ändring i sekretesslagen

I 1 § förstnämnda lag anges att lagen innehåller kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om fastställande av åtgärder för att förbjuda övergång till fri omsättning, export, återexport eller införsel under suspensivt arrangemang av förfälskade varor eller piratkopior. Lagen skall alltså endast innehålla *kompletterande* föreskrifter till EG-förordningen. Något annat är inte heller möj-

ligt. Enligt artikel 189 andra stycket andra meningen i EG-fördraget skall en förordning till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat. Kravet på direkt tillämplighet medför att en EG-förordning inte kan transformeras till svensk lag; den utgör ju redan svensk rätt och kan inte ges annan form än den redan har. Det är dock tillåtet att anta nationella föreskrifter som behövs för tillämpningen av förordningen och i händelse av tvekan om tolkningen av förordningen samtidigt undanröja sådan tvekan; egenskapen av gemenskapsrätt får dock inte döljas och de nationella föreskrifterna kan inte påverka tolkningen av förordningen (1978 ECR s. 99, jfr 1985 ECR s. 1057).

Bestämmelserna i det föreslagna nya första stycket i 4 § lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. kan inte anses komplettera EG-förordningen, de tillför inte svensk rätt något utöver vad som redan följer av förordningen. Möjligen skulle man vilja se det så att den reservation som finns i artikel 6.1 i EG-förordningen för nationella bestämmelser om skydd av persondata, industri- och affärssekretess och yrkesmässig och administrativ konfidentialitet skulle för svenskt vidkommande frånfallas genom att uteslutas ur förevarande svenska bestämmelse men detta synes knappast vara avsikten.

Avsikten med den föreslagna bestämmelsen torde i stället vara att bana väg för en ändring i sekretesslagen som skall göra det möjligt att lämna ut uppgifter i enlighet med EG-förordningens krav. I och för sig är det en intressant fråga om inte skyldighet redan föreligger att utan hinder av sekretess lämna ut dessa uppgifter. Visserligen föreskriver 1 kap. 2 § sekretesslagen att uppgift för vilken sekretess gäller enligt lagen inte får röjas för enskild i andra fall än som anges i lagen eller i lag eller förordning till vilken lagen hänvisar; tilläggas bör att med hänsyn till bestämmelsens tillkomsthistoria kan den inte anses syfta på föreskrifter i EG-förordningar. Enligt principen om EG-rättens överhöghet får dock en EG-förordning anses ta över även sekretesslagen, såvida inte starka konstitutionella skäl talar däremot. Tryckfrihetsförordningens utgångspunkt är dock offentlighetsprincipen och EG-förordningens nu aktuella föreskrifter utvidgar offentligheten; några problem från konstitutionell synpunkt uppkommer alltså inte. Emellertid innehåller EG-förordningen den förut omnämnda reservationen för nationella bestämmelser, vilket kan föranleda tvekan om förordningens rätta innebörd. Det är därför alldeles i sin ordning att såsom föreslås frågan klaras ut i sekretesslagen.

Då uppkommer emellertid den svårigheten att de föreslagna lagtexterna i 9 kap. 1 och 2 §§ sekretesslagen hänvisar till vad som föreskrivs i lag om tullkontroll av varumärkesintrång. Det är emellertid inte svensk lag som innehåller sådana föreskrifter utan EG-förordningen; lagen kan på sin höjd innehålla en erinran om föreskrifterna i förordningen.

Hur den svenske lagstiftaren skall förfara i ett fall som det förevarande synes vara av principiellt intresse. Den i lagrådsremissen föreslagna ordningen synes erbjuda en enkel och lättförståelig lösning av problemet att genombryta de svenska sekretessreglerna såsom krävs i EG-förordningen. Varken från materiella eller pedagogiska synpunkter finns något att erinra mot den föreslagna lösningen. Däremot är det ytterst tveksamt om den är korrekt från EG-rättens synpunkt.

Eftersom förordningen redan är presenterad i 1 § lagen om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. behövs inte några ytterligare påminnelser i det föreslagna första stycket i 4 § och detta borde därför som överflödigt kunna utgå. Ett ytterligare skäl för detta är att varje bestämmelse av denna typ medför risk för omformuleringar, som inte är tillåtna. När EG-förordningar gäller som del av den svenska rättsordningen med direkt tillämplighet vore det märkligt om inte i sekretesslagen skulle kunna göras undantag från sekretess som följer också av EG-förordningar. Enligt Lagrådets mening borde detta kunna komma till uttryck dels genom att i 1 kap. 2 § sekretesslagen anges även möjligheten att lagen hänvisar till en EG-förordning dels genom att – i förevarande fall – i 9 kap. 1 och 2 §§ hänvisas till föreskrifter i lag eller EG-förordning om tullkontroll av varumärkesintrång.

Frågan är emellertid som nämnts av principiellt intresse och kräver ingående överväganden som det kanske inte finns utrymme för i förevarande lagstiftningsärende. Sådana kan komma till stånd inom ramen för den översyn av sekretesslagen som aviserats (se direktiv 1998:32). Det synes vara angeläget att den svenska lagstiftningen så snart som möjligt bringas till materiell överensstämmelse med EG-förordningen. Mot bakgrund härav anser sig Lagrådet kunna godta de nu föreslagna lösningarna som ett provisorium.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 oktober 1998

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Freivalds, Åsbrink, Schori, Winberg, Ulvskog, Sundström, Lindh, Sahlin, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon.

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Regeringen beslutar proposition 1998/99:18 Vissa punktskatte- och tullfrågor.